

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1575/06
21.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Predraga Trifunovića, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA i drugih, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA advokat, radi poništaja odluka o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1119/06 od 25.7.2006. godine, u sednici održanoj 21.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 1119/06 od 25.7.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Aranđelovcu P.br.663/05 od 20.2.2006.godine stavom I izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se poništi kao nezakonita odluka tuženog broj 05-1171/1 od 13.5.2004. godine, kojom je tužiocima otkazan ugovor o radu: AA i drugima, svi ugovori zaključeni dana 8.2.2003. godine, kao i da se obaveže tuženi da tužioce vrati na rad, i da ih rasporedi na radno mesto shodno njihovoj stručnoj spremi sa svim pravima iz radnog odnosa. Stavom II izreke obavezani su tužioci da tuženom solidarno nadoknade troškove postupka od 113.400,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Kragujevcu Gž.-1119/06 od 20.2.2006. godine, odbijene su kao neosnovane žalbe tužilaca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Aranđelovcu P.br.663/05 od 20.2.2006. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je dao odgovor na reviziju sa predlogom da se revizija odbije kao neosnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužioci su stupili u štrajk, koji nije vodila ovlašćena sindikalna organizacija, a obaveštenje o obustavi rada potpisalo je 10 od ukupno 22 zaposlena radnika, a nije formiran ni štrajkački odbor. Tužioci su prekršili proces rada na način što su stupili u štrajk za koji se nije izjasnila većina zaposlenih, bez formulisanih zahteva prema poslodavcu, a nisu poštovali ni minimum rada. Oni su pročitali upozorenje za postojanje razloga o otkazu ugovora o radu i upoznati su sa njegovom sadržinom, ali su odbili da ga prime i potpišu. Tužioci nisu radili do 1.maja, 1.maja su radili 5 sati, nakon čega su napustili gradilište, 4. maja radili su 7 sati a od 5 do 11.maja nisu radili. Odlukom tuženog br. 05-1171/1 od 13.5.2004. godine, tužiocima je otkazan ugovor o radu na osnovu člana 101. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o radu i 49. PKU uz obrazloženje da su tužioci počev od 29.04.2004. godine, odbili da obavljaju poslove i radne zadatke kod poslodavca stupajući u štrajk protivno odredbama Zakona o štrajku. Pre donošenja osporene odluke pribavljeno je mišljenje sindikata.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca, zaključivši da je pobijana odluka zakonita.

Naime, tužioci su počev od 29.04.2004. godine, odbili da obavljaju poslove i radne zadatke kod poslodavca stupajući u štrajk protivno odredbama Zakona o štrajku. Kod takvog činjeničnog utvrđenja stekli su se uslovi da se tužiocima otkaze ugovor o radu shodno članu 101. stav 1. tačka 3. Zakona o radu u vezi sa članom 49. Pojedinačnog kolektivnog ugovora tužene. Tužioci su u smislu člana 101. stav 2. Zakona o radu upozoreni o postojanju razloga za donošenje rešenja o otkazu ugovora o radu, a u smislu člana 104. stav 3. Zakona o radu zatraženo je i mišljenje nadležnog sindikata, pa nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Tužioci u reviziji ponavljaju žalbene navode, koji se odnose na negiranje utvrđenog činjeničnog stanja u vezi uručenja upozorenja o postojanju razloga za donošenje odluke o otkazu ugovora o radu. Obzirom da je

drugostepeni sud cenio te navode i dao razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, to je u smislu člana 405. stav 2. ZPP, ovaj sud izostavio detaljnije obrazlaganje iznetih revizijskih navoda.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz